

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8785/2025
02.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2761/24 од 20.02.2025. године, у седници одржаној 02.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2761/24 од 20.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2761/24 од 20.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 10765/2022 од 12.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог тужене да се прекине парнични поступак. Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужене да се одреди застој поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд тужену обавезе да му по основу неисплаћене личне инвалиднине за период од 01.11.2019. године до 29.08.2022. године исплати износе од по 25.000,00 динара месечно, са законском затезном каматом почев од дана доспелости сваке месечне рате и то сваког 10. у месецу за претходни месец па до исплате. Ставом четвртим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу до 59.625,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 2761/24 од 20.02.2025. године, ставом првим изреке, одбио, као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 10765/22 од 12.09.2023. године, у ставовима трећем и четвртном изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се рамотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име неисплаћене личне инвалиднине за период од 01.11.2019. године до 29.08.2022. године. Побижана пресуда којом је тужбени захтев тужиоца одбијен донета је применом правила о терету доказивања из одредбе члана 231. став 1. у вези члана 260. став 3. Закона о парничном поступку, имајући у виду да тужилац није доказао висину неисплаћене инвалиднине за чије утврђење је, у смислу одредбе члана 259. Закона о парничном поступку било потребно извести доказ вештачењем од стране вештака одговарајуће струке, који доказ није изведен јер тужилац није обезбедио трошкове за рад вештака. Указивање тужиоца на потребу уједначавања судске праксе у посебној ревизији је без утицаја на одлучивање имајући у виду да је побијана одлука донета применом правила о терету доказивања прописаним процесним законом. Евентуална неправилна примена одредби процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка што није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде тужилац је поднео 30.08.2022. године, а вредност предмета спора је 850.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић